

LIBRIS

We know
books

Găsiți la Editura Solisis:

Întâlniri Solare de Marianne Dubois

CD de meditații ghidate *Atomi de Diamant* de Rada Pantea

Cartea secretă a lui Ieshua, volumul I,

Anotimpurile trezirii de Daniel Meurois

Cartea secretă a lui Ieshua, volumul II,

Anotimpurile împlinirii de Daniel Meurois

Akhenaton Faraonul Soare de Daniel Meurois

Testamentul celor Trei Marii de Daniel Meurois

Șamanul și Christul de Daniel Meurois

Francisc al Păsărilor de Daniel Meurois

Apocalipsele lui Ioan de Daniel Meurois

Omul și corpurile sale de Annie Besant

Privire din Înalt de Daniel Meurois

Advaita de Daniel Meurois

În curs de apariție:

Tratatul celor 7 raze, Prima Parte de Alice Bailey

Portalul Elfilor de Marie Johanne Croteau

Călătorie la Shambala de Daniel Meurois

Medicina celor 3 S de Daniel Meurois

Prezența sau Provocarea Necunoscutului de Marianne Dubois

PIERRE LERÉ GUILLEMET

Trezirea în Inima Prezenței

Editura Solisis

Turda, 2022

Grafică copertă: Roxana Mușunoi

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

LERÉ GUILLEMET, PIERRE

Trezirea în Inima Prezenței / Pierre Lere Guillemet. -Turda :

Editura Solisis, 2022

ISBN 978-606-95505-5-7

159.9

Puteți comanda cărțile pe www.solisis.org, primiți cadouri și ne susțineți în această lucrare.

Pentru orice precomandă achitată înaintea apariției vă oferim 10% discount.

Mulțumim.

Editura Solisis www.solisis.org

@ Toate drepturile de autor aparțin Editurii Solisis. Nicio parte a textului sau a materialului grafic nu va putea fi reprodusă fără acordul scris al editorului și fără mențiunea titlului cărții și a editurii.

CUPRINS

Mulțumiri	7
Prefață	9
<i>Cuvânt înainte al autorului</i>	11
Introducere.....	14
Partea I	17
Întoarcerea Acasă.....	20
Trezirea	23
Realizarea Sinelui	29
Partea a II-a	35
Eliberarea de suferință	37
Viața este pură spontaneitate.....	43
Elanul Inimii.....	51
Prezența este Acceptare	55
Eliberarea de a ști	59
Prezența se revelează pretutindeni.....	65
Vulnerabil ca un bebe.....	69
Eliberarea prin acceptare	73
Partea a III-a	81
Întrebări-răspunsuri privind Realizarea Sinelui	
Meditația primilor Înțelepți (<i>Rishi</i>).....	385
O singură Inimă	389
Glosar.....	391
Bibliografie	405

Întoarcerea Acasă

După ani de zile în care am căutat ceea ce înțelepții numesc Trezirea, Iluminarea sau Realizarea de Sine, după ani în care am mers să întâlnesc înțelepți, Învățători, Îndrumători... După ani în care am trăit din *ashram* în *ashram*, din mănăstire în mănăstire, m-am întors într-un final să locuiesc la Angers, în Franța, acolo unde mă născusem cu numele de Pierre. Practicile spirituale, cuprinzând în principal meditația zilnică și cântul devoțional, au continuat pentru o vreme. Apoi am avut senzația că această căutare a Trezirii stârnea ea însăși o încordare. O încordare atât de puternică încât devenea aproape insuportabilă.

Acești ultimi șaptesprezece ani nu au fost consacrați decât drumului Cunoașterii de Sine. Acest drum nu a fost mereu dureros, ci dimpotrivă. Au existat experiențe de imensă Pace, Bucurie și Iubire. Însă o experiență, prin însăși natura ei, nu este decât trecătoare, adică are un început și un sfârșit. Total dezamăgit de acest du-te vino neîncetat între stările de Unitate și de dualitate, am ajuns să nu mai caut Trezirea și nici o oarecare experiență, ci doar Pacea. Doream ca această căutare istovitoare să înceteze. Astfel că întreaga mea atenție s-a îndreptat spre o singură întrebare: cum să dobândesc o Pace permanentă?

Maeștrii mei din Himalaya mă învățaseră că important era să am o practică confortabilă. Evantaiul meu de practici era unul cuprinzător: meditație, exerciții de respirație, poziții, cânturi, repetarea unor afirmații, relaxarea profundă, serviciul dezinteresat, lectura textelor spirituale, etc. În cele din urmă am hotărât să păstrez doar una singură: repetarea unui cuvânt inspirant. Acest cuvânt putea fi ori o stare de A Fi (Pace, Bucurie, Iubire, etc.), ori numele unui înțelept care îmi dădea o stare de elevare când mă gândeam la el. Această practică mi-a adus atâta Bucurie încât o făceam aproape în continuu. În timpul repetării

simțeam Pacea cu ușurință. Puteam astfel să îmi văd mai departe de treburile mele păstrând mereu această repetiție interioară, senzația de Pace rămânând constant în fundal.

« A trece de la “eu sunt cineva” la EU SUNT.

*A FI, fără a adăuga nimic la A FI,
aceasta este Trezirea. »*

Trezirea

Era o seară obișnuită, se făcea noapte. Mă întorceam de la cursurile mele de *yoga*¹. Eram la volanul mașinii mele, și ea la fel de obișnuită, căci era un banal Peugeot 106 vechi de peste douăzeci de ani. Rămâneam ca de obicei în Prezența acestei Păci, în timp ce repetam înăuntrul meu cuvântul care mă inspira la acel moment.

Cu o spontaneitate fulgurantă, am realizat cu intensitate că Eram, acolo, atunci. S-a revelat un EU SUNT. Evident că spus în felul acesta nu are nimic impresionant. Și în realitate, nu există nimic impresionant în Trezirea autentică fiindcă aceasta nu e o experiență. Deci nu e nimic de spus despre ea. E cu totul dincolo de ceea ce poate descrie gândul și conține mentalul. Nu este o plasare în context a cuiva care trăiește experiența unui lucru. Și tocmai asta face toată diferența în Trăire! Mi-am dat seama că EU SUNT, fără să fiu totuși cineva. Trecând de la « Pierre își conduce mașina pentru a se întoarce acasă » la A FI... și asta e tot. Fără un « eu individual », fără o « istorie a mea », fără « sunt un om », « sunt instructor de yoga », sau « mă întorc acasă », etc.

Doar A FI.

ACUM.

Nu știu nici acum prin ce minune s-a condus mașina singură până acasă! Vedeam acest personaj conducând, fără a se identifica cu acest lucru. Vedeam că nu are voință personală pentru a conduce. În cele din urmă, era evident că nu exista șofer! « EUL » nu mai era Pierre: o formă

¹ *Yoga* (sancrîtă) înseamnă « uniune, comuniune, Uniune Divină ».

Yoga tradițională este o filosofie și disciplină milenară care urmărește - prin meditație, asceză și exerciții corporale - Realizarea de Sine.

În Occident, *yoga* este adesea doar o practică posturală.

Într-o lume alcătuită ea însăși din alte forme, toate aceste forme părănd separate unele de altele. Era Văzut clar că eram în Realitate doar Conștiință fără formă, fără individualitate, Una cu Totul și prezentă în Totul. Nu exista nici măcar «cu » sau « între »; exista doar Conștiința, o Prezență fără nimic de adăugat, fără un punct central unde să apară un « eu ».

Având obișnuința experiențelor spirituale tranzitorii, nu mai dădeam importanță acestui lucru. Nici nu mă gândeam măcar că era Trezirea. Adevărul este că nu mă gândeam la nimic. Căci « gustul de A Fi » avea o asemenea intensitate încât eram parcă « aspirat în Acum ». Un Acum atât de radical încât nu mai există nimic altceva. Acest lucru determină o schimbare totală a perspectivei și a Trăirii fiindcă, atunci când există doar Acum, nu mai porți nicio apăsare emoțională legată de trecutul tău și nu mai ai nicio neliniște în privința viitorului. Tot istoricul tău personal dispare. Trăiești gol față de tot, ca un prunc abia născut. Acum înseamnă o naștere permanentă! Din aceasta rezultă o Pace incomensurabilă, literalmente infinită. Iar ceea ce se Realizează atunci este:

*EU SUNT ASTA,
mereu am fost ASTA,
voi fi mereu ASTA.*

Această evidență este exprimată de toți înțelepții fără excepție, indiferent de epoca, tradiția sau cultura spirituală. Este Cunoscut că am fost mereu această Prezență. Este ca « întoarcerea Acasă » ; Acasă, acest Cămin pe care l-am cunoscut întotdeauna.

În Himalaya, *Yoginii*¹ spun adesea « *Hari Om* » când se salută. Asta înseamnă « Salut Sinele Divin ». Însă Maestrul meu zicea adesea râzând: « *Hurry Home!* », ceea ce s-ar traduce prin: « Fugi repede Acasă! » Când ne Realizăm Veritabila noastră natură, ne întoarcem Acasă. Casă pe care nu am părăsit-o de fapt niciodată! Asta se recunoaște!

¹ Un Yogin (sancrită) este un înțelept și ascet hindus care și-a realizat Natura sa Veritabilă, mai ales practicând Yoga și meditația.

În acest moment, nu dau nicio importanță acestei experiențe – care putea fi a nu știu câta stare de conștiință trecătoare – și încerc să merg mai departe ca și când nu s-ar fi întâmplat nimic. Numai că... simt că ies. Da, IES. Ies din ce? Ies din spațiu și timp. Ceea ce numesc astăzi « filmul lumii ». Asemenea unui paradox, este Văzut că timpul și spațiul se nasc din sânul unui « Spațiu Conștient » nelimitat, etern, imuabil, în afara timpului și în afara spațiului. Este recunoscut acum de știință faptul că spațiul și timpul nu sunt constante stabile în univers. Spațiul și timpul sunt de fapt obiecte observabile și fluctuante¹. Ori pentru înțelepți, Adevărul, Realitatea sunt Ceea-ce-nu-fluctuează-niciodată.

*Ce a fost mereu acolo,
este mereu acolo, și va fi mereu acolo?*

Este Conștiința, Prezența care ești tu. Conștiința vede formele în schimbare, dar oare această Conștiință se schimbă? Ți-ai văzut chipul schimbându-se în oglindă încă de la nașterea corpului tău, dar Conștiința care vede acest chip s-a schimbat oare? Gândurile ți-au umplut mentalul, au apărut credințele, dar Ceea ce Vede gândurile și credințele s-a schimbat?

Trezirea înseamnă a Realiza Ceea-ce-nu-se-schimbă-niciodată. Când Realizezi că ești Conștiința eternă, când recunoști Ființa permanentă care ești, e ca și cum ai ieși din visul omenesc, din iluzia individualității, din filmul mental în care credeai că ești o formă într-o lume a formelor.

Pentru cel Trezit, la început Lipsa-formei este Realul iar forma este iluzia. Înțelepții spun de altfel că Conștiința fără formă este *Brahman*², Absolutul. Iar lumea formelor este planul relativ, sau *maya*³, adică « iluzia lumii formelor » căci aceste forme sunt prin natura lor nepermanente. Lumea este un miraj pe care îl confundăm cu Realul. Este important de subliniat faptul că planul relativ nu este respins, ci

¹ Concluzie desprinsă din teoria relativității a lui Albert Einstein.

² *Brahman* (sancrită) înseamnă Totalitatea, Absolutul, Conștiința Pură, Ființa Supremă, Eternul, Unul, etc.

³ *Maya* (sancrită) este iluzia dualității în lumea fenomenelor, prin filtrul simțurilor și al mentalului.

este doar văzut drept ceea ce este. Este impermanent și nu spune așadar nimic Adevărat – în sensul de stabil în permanență – cu privire la Noi.

Trezirea s-a produs în două faze, în ceea ce mă privește pe mine. În acest stadiu, corespunzând primei faze, nu era încă o Realizare totală a Sineului. Încercam atunci să trăiesc în această lume, trăind totodată în afara lumii, fără să simt scurgerea timpului, fără nicio identificare cu un oarecare sentiment de individualitate. Eram doar în permanență subjugat de a Fi. Stupefiat de acest miracol incredibil – și totuși fără interes pentru mental – din simplul fapt de a Fi.

Și încă și mai uimitor, îmi dădeam seama de această grație imensă de a putea Fi conștient de a Fi. A Fi conștient de a Fi este deja o Bucurie în Sine! Eram neîncetat fascinat, ca și când mă « reactualizam » la nesfârșit: « E minunat, EU SUNT! Uau, EU SUNT! E uimitor cum SUNT! » Eram fascinat în permanență doar să FIU.

Ca să mă amuz, încercam să văd natura acestei Prezențe infinite. E ceva de o Plenitudine indescritibilă. Pe de altă parte, constatam că toată viața lui Pierre nu fusese practic decât o interogare! Ca și când viața personajului Pierre nu fusese decât un film plin de întrebări. Atâtea întrebări care păreau atunci atât de importante pentru el: « Cine sunt eu? Care e sensul Vieții? Care e natura Ființei? Ce este Dumnezeu? Ce este Trezirea? » Toate aceste întrebări se resorbiseră în acest Acum Absolut.

Dacă ești într-adevăr cu totul Acum, nu mai există probleme, nu mai există căutări, nu mai există noțiunea de împlinire viitoare. Dacă ești cu adevărat Acum, TOTUL este împlinit. Fiindcă pentru a fi în căutare, pentru a avea probleme, trebuie să ți le reamintești! E nevoie cel puțin de un gând care să facă trimitere la o cronologie.

Am știut intuitiv că Acum totul era împlinit, că nu mai era nimic de împlinit. Sfârșitul căutării era sfârșitul credinței că eram Pierre, era sfârșitul « celui care întreba ». Pierre nu mai era « eu » și nici nu avea

să mai fie vreodată. Holograma fusese recunoscută ca atare. Jocul, numărul de iluzionism luase sfârșit.

A Fi Liber este marea aspirație a omului. Libertatea reală înseamnă a nu ne mai lua drept ceea ce nu suntem. Și nimic din ceea ce percepem nu este ceea ce Suntem în esență.

Un subiect percepe obiecte. Iar noi suntem Pur Subiect. Tot ceea ce percepem – care este așadar descriptibil și inexorabil merit să dispară – corespunde unor « obiecte ». Conștiința este Subiectul Ultim. Ea nu este un obiect. Este indescritibilă, indefinibilă, inefabilă.

Corpul fiind un obiect perceput, noi nu putem fi corpul. Gândurile fiind percepute, noi nu putem fi gândurile. Același lucru este valabil și în cazul emoțiilor, senzațiilor energetice și tuturor experiențelor spirituale incluzând « stările de conștiință », etc. Toate obiectele sunt manifestarea Conștiinței și totuși nimic nu o definește.

Realizarea Conștiinței Absolute nu reprezintă o « stare de conștiință ». Această Conștiință Absolută este Prezența stabilă, imobilă și imuabilă. Este Martorul care vede defilând toate stările schimbătoare.

Pentru om, cele trei stări fundamentale sunt: starea de veghe, starea de somn cu vise și starea de somn profund. În India, Realizarea de Sine se numește *Turiya*¹, care înseamnă « al patrulea », adică este « starea dincolo de cele trei stări ». Este un fel de a o spune dar, în Realitate, nu mai există nicio schimbare a stării după Realizarea de Sine. Se constată doar o aparență a mișcării « la suprafață » a Ceea ce Este. Termenul « Ceea ce Este » desemnează Conștiința așa cum Este Ea cu adevărat. Adică dincolo de percepția « subiect-obiect ». Este Prezența necondiționată. Ceea ce rămâne după ce toate interpretările legate de Viață au fost depășite.

¹ Turiya (sanskrită) înseamnă a patra stare de conștiință, dincolo de cele trei stări de veghe, visare și somn profund. Este o stare de conștiință pură.

« Persoana nu se trezește.

*În momentul Trezirii, Conștiința Realizează
că nu este o persoană. »*

Realizarea Sinelui

Cum Bucuria era permanentă, nu mai vedeam niciun interes în a face orice, nici în a avea orice întrucât mă simțeam complet, aici și acum. Acțiunile se întâmplau spontan, așa cum își face pasărea cuibul, așa cum crește copacul, etc. Fără întrebări, doar ceea ce îi trebuia mentalului pentru a mișca corpul. Odată cu această Pace, vedeam corpul mișcând în timp ce rămânea pe dinăuntru la fel de relaxat ca în starea de somn profund. Oricare ar fi fost stările de conștiință de zi cu zi – veghe, somn cu vise, somn profund – eram mereu Conștient; era evident că eram întotdeauna Asta.

Față de prima fază a Trezirii – care a fost ca o ruptură bruscă a filmului, ca și când ar fi fost retezat firul timpului și spațiului cu o lovitură bruscă, scurtă și directă – a doua fază a venit cu o dulceață cu totul firească. Văzând lumea cu o privire necondiționată, ca un prunc abia născut, am devenit astfel uimit de totul. Și mai ales uimit de toate micile detalii, de toate « lucrurile mărunte și neînsemnate ». Pentru Conștiința Absolută totul, fără excepție, este frumos și pasionant. Știu că mentalul nu înțelege această frază dar acesta e Adevărul. Conștiința decondiționată vede Frumusețea pretutindeni pentru că Ea se Vede pretutindeni.

Prima fază a Trezirii constă în a Realiza Conștiința « deghizată » în spatele personajului, în spatele formei care crezi că ești. A doua fază – așa cum a fost trăită aici – a fost de a Realiza că aceeași Conștiință intimă era de fapt « deghizată » în spatele tuturor formelor, fără excepție. Așa că înțelepții spuneau adevărul când ziceau că « Totul este Unul »! Totul este aceeași Conștiință, totul este aceeași Viață, incluzând și obiectele neînsuflețite. Iar această Viață ești Tu: Prezență, Inteligență infinită, Bucurie și Pace. Pentru ca atomii – care nu se ating

Între ei¹ – să poată da formă unui obiect iar acest obiect să poată să își păstreze forma de o manieră stabilă, e nevoie de o Conștiință. Dacă lucrurile nu ar sta așa, nu ar exista decât o amestecătură de atomi în mișcare haotică. Indiferent dacă obiectul se află sau nu în mișcare, însăși Esența a ceea ce Ești este identică cu a unei linguri, a unui preș, a unei cupe de lut, a unei pietre, a prafului în vânt... Acest Adevăr este greu de acceptat pentru ego! Astfel, în timpul celei de-a doua faze, începeam să mă recunosc pretutindeni în totul.

Odată, când eram în India, un prieten mi-a zis râzând: « Știi, cei Treziți pot vorbi cu un fir de iarbă ore în șir. » Ei bine, avea dreptate! Cel Trezit se trăiește pe sine însuși ca firul de iarbă și, într-Adevăr, îl înțelege.

Există o diferență între a ști și a Cunoaște. Știința este ceva învățat în vreme ce Cunoașterea este ceva Trăit. Iar a Cunoaște cu adevărat înseamnă a se re-Cunoaște în Totul. A re-Cunoaște Acea prin care totul este cunoscut este Cunoașterea ultimă. Spunem a « re-Cunoaște » pentru că este deja acolo, nu este o știință, nici măcar o cunoaștere care trebuie dobândită. Nu învățăm să Fim! Și nici nu putem explica acest lucru. Odată cu această Prezență, când vezi un copac nu mai vezi un copac: te vezi pe Tine însuși în forma unui copac și știi ce înseamnă a Fi un copac. Asta este o Trăire foarte intimă, este de asemenea definiția veritabilă a Iubirii.

Iubirea înseamnă a fi Unul, a fi în Unitate. De altfel acesta este motivul pentru care Trezirea are loc prin Inimă. Prin Iubire transcendem separarea și realizăm Unitatea. Există mai multe căi posibile, chiar o infinitate. Dar Inima este punctul comun. O pasiune iubitoare este adesea indispensabilă; în unele cazuri o renunțare totală și spontană, o acceptare deplină este cea care va crea această « deschidere » a Inimii.

¹ Nucleul unui atom este înconjurat de un nor de electroni încărcăți negativ, care acționează într-un veritabil câmp negativ de forță electrică. Întrucât electronii se resping reciproc, atomii nu sunt prin urmare niciodată în contact.

Egoul – care e suma tuturor credințelor despre sine – nu poate fi depășit decât în două moduri. Fie este sfărâmat printr-o suferință intensă care obligă personajul la o renunțare totală întrucât situația este în afara oricărui control; fie este topit, dizolvat de o iubire arzătoare, de o « flacăra a Pasiunii » care, în creuzetul Inimii, ne face să uităm complet și definitiv de noi ca persoană. De altfel, din punct de vedere etimologic, « persoană » provine din latinul « *persona* » care înseamnă « a purta o mască de actor »: așadar persoana era deja nimeni!

În definitiv, iată ce se trăiește: când adoratorul, adorația și adoratul fuzionează, nu mai rămâne decât Iubirea, Unitatea. Prezența se re-Cunoaște atunci în tot. Subiectul nu mai este un punct central localizat, ci Centrul este peste tot, « EUL » ESTE *Tot-Ceea ce-Este*. Astfel, poți să privești o sanda și să vezi în Ea toată frumusețea Universului! Și să numești acea sanda « Eu »! Trăiești ceea ce înseamnă a Fi o sanda. Trăiești asta direct, fără filtru, chiar dacă nu e decât o sanda « lipsită de importanță » pentru mental! La fel și în cazul unei bule de săpun, unui grăunte de nisip, cerului, unei plante, unui om, etc. În felul acesta putem Vedea lumea fără condiționări, adică să Trăim mai degrabă decât să percepem. *A Trăi fără a « gândi viața »*. Nu mai percepi albastrul cerului. Nu mai spui: « Acesta este cerul și are culoarea albastră ». Te trăiești ca albastrul cerului. Albastrul nu este ceea ce înțelege mentalul din culoarea albastră. Albastrul are propriul său « gust ». Și este în același timp aceeași Conștiință, același intim al celui mai intim din tine însuși.

La vremea aceea, trăiam absolut totul ca pe un paradox. Trăind faptul că Totul este Unul, este evident pentru tine că nimic nu mișcă niciodată. Ceea ce înainte vă dădea impresia că mișcă era focalizarea Conștiinței asupra formelor, apoi distingerea între aceste forme și în cele din urmă compararea a două imagini mentale cu privire la aceleași forme. Dacă nu mai faci toată această gimnastică mentală – care este de obicei automată – și Conștiința nu mai este focalizată pe nimic anume, trăiești atunci Realitatea care este: nimic nu mișcă niciodată. Fiindcă pentru a avea sentimentul mișcării, e nevoie de un spațiu cu un punct A diferit de punctul B. Atunci poți să compari aceste puncte și să te miști de la unul la celălalt. Însă dacă totul este punctul A,